

Серия:Пророк Агей
Тема: Да си коригираме
Приоритетите-1

Агей 1:1-11

Дата:19/05/2013г.

ХРИСТИЯНСКА
ЕВАНГЕЛСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА

гр.Варна;
Бул."Сливница 98/100

1. УВОД-

Когато Ема се роди, майка ми настояваше да я кръстим Августина , защото се роди през Август. Ние не се съгласихме и я нарекохме Ема, защото и на английски и на български името и няма да се промени и няма опасност да и изкривят името до удобно за изговаряне съкращение или до нещо, което да бъде като локално обръщение.

Хората често използват неща свързани с раждането на детето, за да го назоват със съответното име. Ето някои странни имена:

Автономка Шестакова- майка и е била борец за автономна република Македония.

Богослов Данданов- бащата след дълго кандидастване в Православната академия най-после са го приели.

Великан Тодоров, брата на Дребосъчко Тодоров

Гьончо Гьоков- на Гумичка сина

Джанка –майка и я родила след като яла много джанки

Европ Кирилов- роден в деня на присъедияването ни към ЕС.

И още:

Левент Кьоров

Лимонка Крушовска

Марулка Сланинкова

И др.

На Еврейски „Хагай“ означава „Празничен“. Възможно е името му да идва и от „Хагиах“, което означава „Празник на Йехова“. Именно така се превежда името на нашия пророк Агей:

Малко се знае, за пророк Агей, освен че е първия пророк на новообразуваната Юдейска колония в Ерусалим. Тази колония съществува от 536 г. Пр. Хр. и е съставена от завръщеници от Вавилонско изгнаничество. Книгата на пророк Агей е третата отзад напред, защото той е един от последните пророци говорили от името на Бог, преди Голямото Мълчание на небето, предшестващо идването на Месия.

Традицията твърди, че Агей е роден в Ерусалим, отведен е в робство във Вавилон заедно с пленниците на Новохудоносор и се завръща в Ерусалим след като цар Кир разрешава такова завръщане. Мака да се предполага, че е писал пророчеството си в напреднала възраст, (между 70-80 год), Агей се е върнал в Ерусалим в по-ранна възраст. Много е възможно той да е бил и част от свещеническия състав (Агей 2:10-19)

В нашествието си в Израил, и в Ерусалим, Новохудоносор разрушава Соломоновия храм през 586 Пр. Христа. Пуснатите от робство, 50 000 завърнали се Евреи са получили разрешение да

възстановят храма. Историята се разказва с много повече подробности от Ездра. Зоровавел и Исус са водещите фигури в Ерусалим след завръщането. Зоровавел е началник , а Исус е главен свещеник.

Заселниците се връщат в страната си , твърдо решени да възстановят Поклонението и Храма, но ние четем, че завърналите се чрез цар Саргон, през 722 г. пр. Хр.и заселили Самария полуезичници - Самаряни, ревнуващи заради разрешението на Юда да възстановява храма , пречат и усилията им са успешни за цели 16 години. Новозаселилите се Юдеи, обаче, сякаш приветствали тези пречки, защото това им дало възможност да отделят време за бизнес и за възстановяване на личните им къщи.

Агей пише 520 години преди Христа. Разказа му е кратък. Само две глави, но в него има много загриженост и безпокойство.

2. ИЗЛОЖЕНИЕ-

И така, картината е приблизително следната. Месеца е Септември. Евреите в Ерусалим събират плодовете на труда си. Сергиите работят усилено, бизнеса не върви, но хората са неуморими.

Живота в големия град кипи и хората минават по улиците му. Там в Северната част на града, лежат руините на храма. Хората минават покрай тях и бързат за домовете си,

а Божият дом като рана остава покрит с плевели. Основите са положени, но до там всичко е спряло.

На това място ще спрем за да мислим върху казаното от пророка:

А) Неправилното оправдание – 2стих

Агей започва с най-често споделяното мнение, по отношение на строежа на Господния дом: „*Не е още дошло времето!*“

Бог казва на Зоровавел и на Исус:

Не слушайте какво говорят хората. Те казват така, защото така им отърва. Те говорят тези безсмислици, защото не им се работи. Те казват така, защото им се иска :

-да си оправят личния и семейния живот

-да не си губят времето с работа по

Храма

-да не си дават парите за довършване на

Храма

Те повтаряха: *Нека изчакаме по-удобно, по-добро, по-благоприятно време*, но в действителност, те единствено целяха да отложат събитието.

Някой може да каже: Какво пък толкова -храмът , та храмът. Каквото с него, такова и без него!?!

За Евреите от онова време, храмът беше:

- Божето присъствие между народа-
- Авторитета на Израел - враговете им знаеха, че самочувствието на Израел е в храма
- Бъдещето на Израел- те учеха децата си чрез образа на храма.

Новоизграждането на храма беше повече от наложително за тези хора.

Еклисиаст- Мъдрецът казва: *Няма нищо ново под слънцето. Всяко нещо което става, е вече станало.* Затова ние можем да кажем, че това което е станало преди около 2500 години в Ерусалим, може да кажем и днес става при нас. Как?

Исус каза на Кифа(старото име на Петър)

Мат 16:18 *Пък и Аз ти казвам, че ти си Петър(Значи: Канара.) и на тая канара ще съградя Моята църква; и портите на ада няма да ѝ надделаят.*

Днешния храм е църквата Христова, която ние градим всеки ден. Това е най-голямото здание в света. Църквата Христова, където трябва да е Божието присъствие, която е Авторитета на вярващите и чрез която ние изграждаме поколенията след нас.

Това е голяма отговорност, защото Бог чака на нас, да я изграждаме и да не спираме. Какво виждаме ние днес обаче?

Преди 23-24 години, ние започнахме да градим с ентузиазъм и с надежда. Едните

градяха демокрация, а ние градяхме църквата, която атеизма беше разрушавал в годините преди това.

Това което видяхме, е че демокрацията постепенно разочарова народа. Не че тя е лоша, но ние не се оказахме готови. Историята ни показва, че когато нещо се гради без вяра в Бога и без страх от Бога, то винаги е предопределено на провал.

Градихме и ние църквата, но заедно с ентузиазма на строителите на демокрацията, постепенно потъваше и нашия ентузиазъм. Постепенно светът се впусна да гради живота си, да си осигурява дните и комфорта, а заедно със света и църквата „отпусна юздите“, „успокои конете“ и тръгна по наклонената надолу с безразличие и унии да гледа да просъществува.

Какво означава днес да градим Христовата църква?

-Означава да работим за издигане на авторитета на църквата всред обществото ни

-означава да търсим и създаваме условия за да се спасяват души

-означава да искаме и да се молим нашите близки да повярват

-означава да работим за това хора да искат да дойдат в църква, като и с най-малкото което имаме да го даваме за да допринесем църквата ни да привлича, не да отблъсква.

Ние като църква Христова, трябва да знаем, истината, че нищо не може да се изгради, без църквата да е водеща. Затова кризата в света и България е производна на отстъплението от Бога, но това не означава, че Църквата може и трябва да се отпусне и залянява. Ако народът ни изпадне съвсем, за това ще имаме вина ние! Нашата леност и безразличие.

Ти и аз сме строители на съвременната Църква. Ти и аз сме отговорни за бъдещето на децата си и народа си.

Днес църквата има безброй критици. Само да стъпи някой малко накриво и веднага те надават вой.

Днес църквата има толкова много врагове, че всяко нещо, което и да реши да направи като инициатива, веднага е подложено на атаки и разнищено до съставните си елементи.

Защо става така, че църквата вместо да се извисява и става все по-силен свидетел за Христос във света, тя се е снишила до основите си и ... обраства в бурени?

Б) Неудобния въпрос- 3-4ст.

Ленивите Юдеи казваха: „не е време!“, като извинение за това, че не градяха Храма. Бог тогава чрез Агей им задава неудобния въпрос:

„А време ли е вие да си гледате комфорта, когато храмът ми пустее?“

Нека правилно оценим думите на Бог към Юда. Той не ги критикуваше, за построените къщи. Той не им се сърдеше, че трупат богатства. Бог негодуваше, че заети в осигуряване на комфорт за себе си и за семействата си, те не се интересуваха, какво става с Храма. Отношението им към Храма, определяше отношението им към Бог и затова Бог се чувстваше засегнат и пренебрегнат.

Няма нищо лошо да се грижиш за семейството си, но има много лошо в това да не те е грижа за църквата в която си. Няма нищо лошо в това да си строиш апартамент или къща, но когато виждаш, че църквата ти не расте, не се изгражда, да стоиш равнодушен или да търсиш кой друг е виновен за това, тогава Бог не е равнодушен. И ще дойде време и в твоя и в моя живот, когато Бог ще ни зададе въпроса: Добре, аз ти дадох!

Ние свикнахме да се оплакваме, че нямаме! Ние отвикнахме да виждаме, какво имаме. Онзи ден за първи път от много време, чух един вярващ човек да каже: *Пенсионерите не сме толкова бедни! Повечето се оправят с наеми. Малко са тези които нямат никакви допълнителни доходи или близки в чужбина които да*

помагат(4 милиарда влизат от чужбина в България).

Зная, че има и много бедни, но оплаквайки се, ние често индиректно се извиняваме, че не правим нищо за изграждането на Църквата Христова.

Ние трябва добре да знаем една истина. Може да направиш много неща в живота си. Може да осигуриш дом за всичките си деца, но никой няма да те оценява по това- какво и колко си оставил. Ще бъдем обаче оценявани по това какво сме изградили за Небесното Царство.

Тази истина е много добре илюстрирана от Исус в притчата за талантите. Бог ни дава! Той ни дава средства, но Той ни дава и таланти. Талантите са неща които ние можем да ползваме за да градим Храма на Бога на тази земя. Един може, да свири, друг да пее, трети да говори, четвърти да аранжира цветя, пети да почиства, шести да говори, седми да слуша, осми да наставлява, девети да организира и т.н. На всеки от нас Бог е дал от тези таланти, не за да правим пари с тях. Някои от тях може да са ни и професионални таланти и може да ни носят пари, но те са ни дадени също за да ги прилагаме и разработваме в изграждане на църквата.

Господаря от притчата даде на различните си слуги различна бройка

таланти. Всеки който увеличи талантите си беше възнаграден. Наказан беше само онзи, който зарови (не употреби) таланта си и го върна неизползвана на Господаря.

И аз за кой ли път ще задам въпроса: Какво правиш ти, за растежа на Царството със своя талант, професия, дарба, способности? КАКВО?

Нека никой не си мисли, че Християнството се състои в това да дойдеш веднъж в неделя на църква. Идването ни на църква, не е разработване на таланти. Участието ни в службата е разработване. Служението ни по време на служба е разработване. Но седенето и слушането на проповед е само зареждане за да вършим работа в градежа на Царството през седмицата. Какъв камък положи през тази седмица в строежа на църквата? Къде разви или увеличи талантите си през изминалите 6 дни?

Агей ни пита и нас!

Време ли е за теб да мислиш само за личния си комфорт и осигуряване, а да не правиш нищо за да изграждаш Църквата Христова?

Агей ни предупреждава и нас!

Внимавай, когато градиш живота си и благосъстоянието си, да не пренебрегваш Църквата Ми!!!

В) Наказание за неглежирането на Храма- 6, 9-11ст.

Бог предупреждава евреите, че неглежирането на Храма, докато работят за себе си, няма да се размине без наказание. Наказанието е много интересно. Наблюдавайте:

- посято много, малко събрано
- ядат, а са гладни
- пият, а са жадни
- обличат се, но им е студено

С една дума едното наказание се нарича незадоволеност. Имаш, но никога не ти стига.

Дали на някого не му звучи познато? Дали това което имаш не е прокълнато за да не те задоволява? Затова много от нас може би все не им достига. Все се оплакват от недостатъчност?

Другото наказание е дадено в едно изречение в 11 стих:

„Аз повиках суша ... върху труда на ръцете ви!“

Нищо което правиш не дава плод! Не успява! Не дава резултат! Не става!

И когато тези неща започнат натрапчиво да ти се случват , казва Господ, тогава не се чуди, а вместо това :

Г) Размисли и действай- 5, 7-8 ст.

Два пъти в 5 и в 7 стих Господ казва:

Помислете за постъпките си!

Ние обикновено, когато нещата тръгнат наопаки, си казваме:

*Ама, че съм кърък! Не ми върви!
Куцузлия съм!*

Пр. Една майка разказва, как живота ставал все по-сложен около нея- пералнята се развалила, телефона не спирал да звъни, главата я боляла, в пощата идвали сметки за които тя нямала пари. Едногодишния и син само лежал кротко в люлката. Тогава тя отишла при него и прегръщайки го започнала да плаче. За нейна изненада, сина и извадил биберона от устата си и го пъхнал в нейната.

Бог не ни насърчава да обвиняваме съдбата, за това, че не ни съдейства. Той не иска да плачем, когато нещата не вървят. Той няма да сложи и биберон в устата ни, когато плачем. Той иска да се замислим. Словото винаги е насърчавало мисловната дейност у нас хората. Мисълта ни е дадена от Бога , за да ни води при Бога. Помни, че нищо не става без причина в живота ти. Ако Бог не ти съдейства, това не означава че те е изоставил, а че иска да спреш и да помислиш. Да бъдеш разсъдлив :

*Еклесиаст 7:14 Във време на
благоденствие бъди весел, А във време на
злополука бъди разсъдлив; **Защото Бог
постави** едното до другото, **За да не може***

човек да открие нищо, което ще бъде подир него.

Разсъдливостта рано или късно ще ти открие Божията воля за теб. На всеки от нас това е нужно- Божията воля. Ако я разберем, може и да не ни харесва, но поне ще ни даде вътрешен мир. И е възможно често да откриваме, че именно нашата небрежност спрямо Божия дом, спрямо Божието Царство, спрямо градежа на Божията църква. Спрели сме да градим. Твърде много време отдаваме за себе си и за своето, а сме лишили Божието от внимание и труд. Даваме твърде много на Кесаря, а от Божието взимаме в своя полза.

Когато Фарисеите изпитваха Исус , те го попитаха:

Марк 12:14 *Право ли е да даваме данък на Кесаря, или не?* 15 Да даваме ли, или да не даваме? ...Тогава им казва: Чий е този образ и надпис? А те му рекоха: Кесарев. 17 Исус им рече: Отдавайте Кесаревото на Кесаря, и Божието на Бога. ...

Когато Бог ни налага наказания , ние трябва да ставаме разсъдливи, като разсъжденията ни да са и в тази посока: **Дали не съм виновен в нехайство спрямо градежа на Божия дом?**

Стих 9 казва: ***Поради Моят дом, който остава пуст***

Стих 10 казва: ***Поради вас ...***

Размисли: *Дали АЗ не ставам причина Божият дом да пстее! Дали аз не ограбвам Божието дело?*

Ама, как Аз? Нали си давам дискус! Нали седя търпеливо на стола 2 часа в неделя?!? Нали тихо влизам и тихо излизам. Не се набивам на никого в очите. Нима може да преча?

Ти може да не пречиш на никого, но Бог ти е дал таланти/способности/ възможности/ дарби/ сили/ здраве/ не за друго, а за да си полезен в делото Му, а ти ползваш всичко това само за своя полза. **Божия дом е мястото където ти и аз трябва да инвестираме най-усърдно, не нашия дом.**

И ако виждаш, че има в тебе подобно залитане, ако си забравил или казваш : „сега не е времето да строя Божия дом“, тогава:

Агей 1:8 **Качете се на гората, та докарайте дърва И постройте домът; И Аз ще благоволя в него, И ще се прославя, казва Господ.**

В живота на всеки от нас има време определено за действие. Време в което трябва да спрем да говорим и да направим нещо за Царството. Време в което да спрем да се извиняваме, да се измъкваме от отговорност, да спрем да търсим кой да е виновен за нехайството ни и да действаме. Вярата не е интелектуално разбиране, а духовна опитност. Вярата е скок в студената

вода. Вярата е Премерен от Бога Риск за нас.

Знай, че Бог не ни е създал за да си построим домове. Не ни е създал за да си създадем комфорт. Не ни е създал за да събираме съкровища в банки. Бог ни е създал за да **СТРОИМ НЕГОВИЯ ДОМ ТУК НА ЗЕМЯТА.** И ако Той ни е дал нещо от гореспоменатото (дом, комфорт или сметка с пари в банката), то е само **МИЛОСТ БОЖИЯ**, не обект за фокусиране на енергията ни. Нашия **ДЪЛГ** е **да се качим** на гората и **да докараме материал за да се построи ДОМЪТ НА БОГ**, тогава Бог **ще се прослави**.

Не ви ли прилича този стих на един друг стих който е в Новия Завет? Наричаме го Великото поръчение. Знаем го добре! Знаем и къде е, но не го изпълняваме:

Мат. 28:18 *Тогава Исус се приближи към тях и им говори, казвайки: Даде Ми се всяка власт на небето и земята. 19 **Идете, прочее, научете всичките народи, и кръщавайте ги в името на Отца и Сина и Святия Дух, 20 като ги учите да пазят всичко що съм ви заповядал; и ето, Аз съм с вас през, всичките дни до свършека на века. [Амин].***

Ти и аз –ние сме Църква Христова. Но с нас тази Църква не е завършена. Тя трябва да се строи. Тя трябва да расте, но няма да

расте, ако ние не се качим в гората и да докараме материал. Какво означава това?

Гората е мястото с много дървета. От тях ние трябва да отсечем и да свалим материал за Църква. Някои ще се отсекаат бърже, други бавно. Важно е да не спираме да произвеждаме материал за строежа на Църквата. Църквата Христова се строи със спасени човешки души.

Вижте Петър, вижте Павел, вижте учениците. Те живееха с мисълта: Къде да кажа за Исус? Как да помогна на благовестието?

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-

Дали разбрахме това послание? Дали ще остане нещо в сърцата ни, когато си излезнем. Ако не, това ще е твърде жалко за нас, защото рано или късно, ще ни постигне незадоволеността или неуспеха. Тогава ще ме търсите, за да питате ЗАЩО, и ще трябва да ви разказвам отново тази проповед.

И понеже аз не искам да става това, понеже не искам тази проповед да остава суха теория за нас, ще ви споделя нещо практично, в което можете да се включите, доколкото можете.

В църквата ни залежават около 400-500 луксозни Библии, които са

определени за да се раздадат по Варненските училища. Ние трябва да похлопаме на вратите на Директорите и да помолим за съдействие да раздадем тези Библии. Най –лесно за вас е да тръгна аз да хлопам от врата на врата и да искам да се молите, дано някъде се съгласят. Другия начин е вие да отидете в гората за да търсим материал.

Ако познавате Директори на училища. Ако живеете близо до училище. Това което можете да направите е следното:

-моли се

-взemi от Павел- регистрация на църквата, една Библия, снимки за раздаването на други места, писмо от Министерството , брошура

-отиди в училището

-почукай на вратата на Директора

-помоли за две минути време

-кажи му че ходиш на Християнска църква

-кажи му че от църквата искаме да направим дарение от Библия за всеки учител

-дай му материалите и Библията

-питай дали ще разреши такава среща и такова дарение

-питай колко учители има в училището

-вземи телефона и предупреди че ще му звъннат от църквата за да се уговори час

-кажи на Павел или Пастира за това което си направил и остави броя на учителите и телефона

-моли се

Ето това е да си загрижен за строежа на Христовата църква на практика. Ако направиш това , значи вече събираш материал за строежа. Ако твоето действие доведе душа до покаяние, тогава вече Бог се прославя и Той ще се радва заедно с цялото небе.